

PLUGAWIEĆ (2) *vb impf*

3 *sg imp* niech plugawieje (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Stawać się odrażającym moralnie, grzesznym (2) : kto iełt w plugáftwie/ niech iefzcze plugáwieie
[*qui in sordibus est, sordescat adhuc*] *WujNT Apoc 22/11, s. 890.*

Formacje współrdzenne cf PLUGAWIĆ.

MN